ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 14.7.2021
COM(2021) 554 final

ANNEX

SENSITIVE[*]
UNTIL ADOPTION

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

της πρότασης

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, την απλούστευση των κανόνων συμμόρφωσης, τον καθορισμό των στόχων των κρατών μελών για το 2030 και τη δέσμευση για συλλογική επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας έως το 2035 στον τομέα της χρήσης γης, της δασοπονίας και της γεωργίας, και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 όσον αφορά τη βελτίωση της παρακολούθησης, της υποβολής εκθέσεων, της παρακολούθησης της προόδου και της επανεξέτασης

{SEC(2021) 554 final} - {SWD(2021) 551 final} - {SWD(2021) 609 final} -
{SWD(2021) 610 final}

[*] Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions https://europa.eu/!db43PX

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, το τμήμα Β αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Β. Δεξαμενές άνθρακα όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4:

α) ζωντανή βιομάζα·

β) στρωμνή[1]·

γ) νεκρό ξύλο[1]·

δ) νεκρή οργανική ύλη[2]·

ε) ανόργανα εδάφη·

στ) οργανικά εδάφη·

ζ) προϊόντα υλοτομίας στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης των δασωμένων εκτάσεων και των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων.»

[1] Ισχύει μόνο για δασωμένες εκτάσεις και διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις.

[2] Ισχύει μόνο για δασωμένες εκτάσεις, διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις, διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις και τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Το ακόλουθο παράρτημα ΙΙα προστίθεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2018/841:

«Παράρτημα ΙΙα

Ο στόχος της Ένωσης και οι εθνικοί στόχοι των κρατών μελών για καθαρή απορρόφηση αερίων του θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 πρέπει να επιτευχθούν το 2030

Κράτος μέλος	**Αξία της καθαρής μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σε kt ισοδύναμου CO_2 το 2030**
Βέλγιο	-1 352
Βουλγαρία	-9 718
Τσεχία	-1 228
Δανία	5 338
Γερμανία	-30 840
Εσθονία	-2 545
Ιρλανδία	3 728
Ελλάδα	-4 373
Ισπανία	-43 635
Γαλλία	-34 046
Κροατία	5 527
Ιταλία	-35 758
Κύπρος	-352
Λετονία	-644
Λιθουανία	-4 633
Λουξεμβούργο	-403
Ουγγαρία	-5 724
Μάλτα	2
Κάτω Χώρες	4 523
Αυστρία	-5 650
Πολωνία	-38 098
Πορτογαλία	-1 358
Ρουμανία	-25 665
Σλοβενία	-146
Σλοβακία	-6 821
Φινλανδία	-17 754
Σουηδία	-47 321
ΕΕ των 27	-310 000

»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Το μέρος 3 του παραρτήματος V του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 αντικαθίσταται από τον ακόλουθο πίνακα:

«Γεωγραφικά συγκεκριμένα δεδομένα αλλαγής χρήσης γης σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων του θερμοκηπίου (στο εξής: ΑτΘ). Η απογραφή αερίων του θερμοκηπίου λειτουργεί βάσει ηλεκτρονικών βάσεων δεδομένων και συστημάτων γεωγραφικών πληροφοριών και αποτελείται από:

α) σύστημα παρακολούθησης μονάδων χρήσης γης με γη με υψηλά αποθέματα άνθρακα, όπως ορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφος 4 της οδηγίας 2018/2001·

β) σύστημα παρακολούθησης των μονάδων χρήσης γης που υπόκεινται σε προστασία, που ορίζεται ως γη που καλύπτεται από μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες κατηγορίες:

– Γη με υψηλή αξία βιοποικιλότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 29 παράγραφος 3 της οδηγίας 2018/2001·

– Τόποι κοινοτικής σημασίας και ειδικές ζώνες διατήρησης όπως ορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου[1] και χερσαίες μονάδες εκτός αυτών που υπόκεινται σε μέτρα προστασίας και διατήρησης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 της εν λόγω οδηγίας για την επίτευξη των στόχων διατήρησης του τόπου·

– Τόποι αναπαραγωγής και τόποι ανάπαυσης των ειδών που αναγράφονται στο παράρτημα IV της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και υπόκεινται σε μέτρα προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 12 της εν λόγω οδηγίας·

– Οι φυσικοί οικότοποι που αναφέρονται στο παράρτημα I της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και οι οικότοποι των ειδών που αναφέρονται στο παράρτημα II της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ οι οποίοι βρίσκονται εκτός τόπων κοινοτικής σημασίας ή ειδικών ζωνών διατήρησης και οι οποίοι συμβάλλουν στους εν λόγω οικοτόπους και είδη που επιτυγχάνουν ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης σύμφωνα με το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας ή τα οποία μπορούν να υπαχθούν σε προληπτικά και διορθωτικά μέτρα βάσει της οδηγίας 2004/35/ΕΚ[2]·

– Ζώνες ειδικής προστασίας που ταξινομούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[3] και οι χερσαίες μονάδες εκτός των μονάδων που υπόκεινται σε μέτρα προστασίας και διατήρησης σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2009/147/ΕΟΚ και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι διατήρησης του τόπου·

---

1 Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7).

2 Οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 143 της 30.4.2004 σ. 56).

3 Οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ L 20 της 26.1.2010, σ. 7).

– Χερσαίες μονάδες που υπόκεινται σε μέτρα για τη διατήρηση των πτηνών και που αναφέρονται ότι δεν βρίσκονται σε ασφαλή κατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ, προκειμένου να πληρούν την απαίτηση σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο της εν λόγω οδηγίας σχετικά με τις προσπάθειες αποφυγής ρύπανσης και υποβάθμισης των οικοτόπων ή εκπλήρωσης της απαίτησης του άρθρου 3 της εν λόγω οδηγίας για διατήρηση, διατήρηση επαρκούς ποικιλομορφίας και ζώνης οικοτόπων για είδη πτηνών·

– Τυχόν άλλα ενδιαιτήματα που ορίζει το κράτος μέλος για ισοδύναμους σκοπούς με αυτούς που ορίζονται στις οδηγίες 92/42/ΕΟΚ και 2009/147/ΕΚ·

– Χερσαίες μονάδες που υπόκεινται σε μέτρα που απαιτούνται για την προστασία και τη διασφάλιση της μη επιδείνωσης της οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4 σημείο iii) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[4]·

– Φυσικές κοίτες πλημμύρας ή ζώνες για τη συγκράτηση της ανυψούμενης στάθμης του νερού που προστατεύονται από τα κράτη μέλη αναφορικά με τη διαχείριση του κινδύνου πλημμυρών σύμφωνα με την οδηγία 2007/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[5]·

γ) σύστημα παρακολούθησης των μονάδων χρήσης γης που υπόκεινται σε αποκατάσταση, που ορίζεται ως γη που καλύπτεται από μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες κατηγορίες:

– Τόποι κοινοτικής σημασίας, ειδικές ζώνες διατήρησης και ζώνες ειδικής προστασίας όπως περιγράφονται στο στοιχείο β) ανωτέρω, μαζί με τις χερσαίες μονάδες εκτός από αυτές που έχουν προσδιοριστεί ότι χρειάζονται μέτρα αποκατάστασης ή αντισταθμιστικά μέτρα για την επίτευξη των στόχων διατήρησης του τόπου·

– Τα ενδιαιτήματα των άγριων πτηνών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφο 2 της οδηγίας 2009/147/ΕΚ ή παρατίθενται στο παράρτημα Ι της παρούσας, τα οποία βρίσκονται εκτός ζωνών ειδικής προστασίας και για τα οποία έχει προσδιοριστεί ότι χρειάζονται μέτρα αποκατάστασης για τους σκοπούς της οδηγίας 2009/147/ΕΚ·

– Οι φυσικοί οικότοποι που αναφέρονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ και οι οικότοποι των ειδών που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ εκτός τόπων κοινοτικής σημασίας ή ειδικών ζωνών διατήρησης και οι οποίοι προσδιορίζεται ότι χρήζουν μέτρων αποκατάστασης για σκοπούς επίτευξης ικανοποιητικής κατάστασης διατήρησης σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ και/ή προσδιορίζεται ότι χρήζουν διορθωτικών μέτρων για τους σκοπούς του άρθρου 6 της οδηγίας 2004/35/ΕΚ·

– Ζώνες με ανάγκη αποκατάστασης σύμφωνα με σχέδιο αποκατάστασης της φύσης που ισχύει σε κράτος μέλος·

---

[4] Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

[5] Οδηγία 2007/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας (ΕΕ L 288 της 6.11.2007, σ. 27).

– Μονάδες γης που υπόκεινται σε μέτρα που απαιτούνται για την αποκατάσταση της καλής οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων που αναφέρονται στο άρθρο 4 σημείο iii) της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ ή μέτρα που απαιτούνται για την επαναφορά αυτών των σωμάτων σε υψηλή οικολογική κατάσταση, όπου απαιτείται από τον νόμο·

– Μονάδες γης που υπόκεινται σε μέτρα αναψυχής και αποκατάστασης υγροβιότοπων, όπως αναφέρεται στο παράρτημα VI.Β σημείο vii) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ·

– Περιοχές με ανάγκη αποκατάστασης οικοσυστημάτων για να επιτευχθεί καλή κατάσταση οικοσυστήματος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του Συμβουλίου[6]·

δ) σύστημα παρακολούθησης μονάδων χρήσης της γης με υψηλό κλιματικό κίνδυνο:

– Ζώνες που υπόκεινται σε αποζημίωση για φυσικές διαταραχές σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 13β του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841

– Ζώνες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/60/ΕΚ

– Ζώνες που προσδιορίζονται στην εθνική στρατηγική προσαρμογής των κρατών μελών με υψηλούς φυσικούς και ανθρωπογενείς κινδύνους, που υπόκεινται σε δράσεις μείωσης του κινδύνου καταστροφών που σχετίζονται με το κλίμα.

Η απογραφή αερίων θερμοκηπίου επιτρέπει την ανταλλαγή και την ενσωμάτωση δεδομένων μεταξύ των ηλεκτρονικών βάσεων δεδομένων και των συστημάτων γεωγραφικών πληροφοριών.

Για την περίοδο 2021-2025, μεθοδολογία 1ης βαθμίδας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές ΑτΘ. Για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις για δεξαμενή άνθρακα που αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 25 %-30 % των εκπομπών ή απορροφήσεων σε κατηγορία πηγής ή καταβόθρας στην οποία έχει δοθεί προτεραιότητα στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος απογραφής κράτους μέλους επειδή η εκτίμησή του παρουσιάζει σημαντική επιρροή στο σύνολο της απογραφής της χώρας σχετικά με τα ΑτΘ από την άποψη του απόλυτου επιπέδου εκπομπών και απορροφήσεων, η τάση στις εκπομπές και τις απορροφήσεις ή η αβεβαιότητα στις εκπομπές και τις απορροφήσεις στις κατηγορίες χρήσης γης, και από το 2026 για όλες τις εκπομπές και τις εκτιμήσεις απορρόφησης για δεξαμενή άνθρακα τουλάχιστον στη μεθοδολογία της 2ης βαθμίδας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές IPCC 2006 για τις εθνικές απογραφές ΑτΘ.

Τα κράτη μέλη από το 2026 για όλες τις εκτιμήσεις εκπομπών και απορρόφησης για δεξαμενή άνθρακα που εμπίπτουν σε ζώνες με μονάδες χρήσης γης με υψηλά αποθέματα άνθρακα που αναφέρονται στο στοιχείο γ) ανωτέρω, σε ζώνες μονάδων χρήσης γης υπό προστασία ή υπό αποκατάσταση που αναφέρονται στα στοιχεία δ) και ε) ανωτέρω, και σε ζώνες μονάδων χρήσης γης υπό υψηλό μελλοντικό κλιματικό κίνδυνο που αναφέρονται στο στοιχείο στ) ανωτέρω, εφαρμόζουν μεθοδολογία τρίτης βαθμίδας, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές ΑτΘ.».

[6] Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ L 198 της 22.6.2020, σ. 13).